

Городенківська СШ № 1 - моя школа.

Сьогодні мені подзвонив брат Роман і сказав, що наша школа відкрила свій сайт - [/www.gorodenka1.at.ua/](http://www.gorodenka1.at.ua/)

Вважаю, що поява персональної сторінки МОЄЇ ШКОЛИ в мережі інтернету (персоніфікація у ВСЕСВІТІ) - це офіційно зареєстрований сертифікат світового рівня - про зрілість, - про відповідне місце серед рівних, про те, що ми не сироти, адже наша школа - це наша своєрідна матір.

Я цим пишаюсь, мені стало легше... Адже ми зростаємо і нас більше...

Тепер я зможу щомиті знати чим і як живе наша школа.

Тепер нам буде легше звіряти з Тобою наш кожен крок, особливо «Коли навіть й далеко вже ми», - так звучить в чудовому гімні школи, авторами слів є Богдан Дичук а музики - І.Тучак та М.Стахира.

Слід зауважити, що ПЕРША ШКОЛА, дійсно, - завжди була першою. Цей почин і цей порив також штовхав мене до першості... Дещо таки вдалося...

З нагоди золотої осені Городенківської СШ №1 (70-річчя школи), я та вся моя сім'я привітали через "Гостьову книгу" на сайті <http://gorodenka1.at.ua/gb> всю нашу ШКІЛЬНУ РОДИНУ з ювілейною датою.

Особливе вітання надіслав всім моїм вчителям та однокласникам (1958-1968) і побажав:

Людського Щастя всім Вам !
Міцного здоров'я всім Вам !
Злагоди й добробуту !

Вважав за доцільне, також, сказати щире: Спасибі творцю цього сайту !

При цьому я запросив всіх на мою персональну сторінку в інтернеті -- (www.kovaliv.kiev.ua)